

докторъ Чомаковъ отъ Пловдивъ и др. Фотиновъ свършилъ къмъ 1822 година Кидонското училище, добилъ голѣми и ясни познания и се завърналъ въ Пловдивъ, а следъ 3 години отишелъ въ Самоковъ.

Фотиновъ — учителъ и търговецъ.

Въ Самоковъ Фотиновъ билъ вече възрастенъ, започналъ да държи сказки въ църквата и да убеждава самоковскитѣ граждани да отворятъ класно училище, въ което, види се, искалъ да стане учителъ. Обаче, самоковци намѣрили, че училището ще струва много пари, а тѣ нѣмало откжде да ги взематъ, затова не се съгласили. Следъ тази несполука той се опиталъ и на други мѣста да постъпи учителъ, но, като не намѣрилъ мѣсто въ гръцкитѣ училища, а български класни училища още нѣмало, отишелъ въ Цариградъ да дири работа. Въ Цариградъ се запозналъ съ българи протестанти (евангелисти). Тѣзи хора се заели да разпространяватъ протестантското вѣроизповѣдание между българитѣ, но нѣмали български книги, а най-вече имъ трѣбвало Евангелието на български езикъ. Като се срещнали съ Фотинова, тѣ разбрали, че той добре знае гръцки и български писменъ езикъ, та му възложили да преведе Евангелието отъ гръцки на български. Гръцкитѣ владици се научили за това, срещнали Фотинова и го увещавали да не става протестантинъ. А колкото за прехрана, обещали му да го пратятъ учителъ въ нѣкоя гръцка гимназия, но и това не направили.

Лишенъ отъ работа и отъ срѣдства за прехрана, Фотиновъ се заловилъ за търговия въ Пловдивъ. Тамъ се сдружилъ съ нѣколко търговци, и започнали да купуватъ дъски, греди и други градивни дървени нѣща, товарили ги на понтони или на салове и ги пускали въ Марица да ги влѣче чакъ до морето при града Еносъ. Тамъ ги събирали на голѣмъ складъ, отъ който товарили дъскитѣ на платнени морски кораби и ги откарвали